ANUL II. — No. 6.

LEI 2 EXEMPLARUL

26 FEBRUARIE 1924

Redacția și Administrația: Bulevardul Elisabeta (Palatul Eforiei)

Anunciuri și Reclame se primesc la Administrația ziarului.

CUVÂNTUL STUDENȚESC

ORGANUL·STUDENȚIMEI·ROMÂNE DIN INTREAGA ȚARA

PREȚUL: 2 Lei numărul în Țară. 3 Lei numărul în Străinătate.

ABONAMENTE

Pe 12 luni — — — Lei 100.—
Pe 6 „ — — — „ 60.—
Pe 3 „ — — — „ 30.—

Pentru Preoți, Profesori, Invățători Studenți și Ofițeri:

Pe 12 luni — — — Lei 70.—
Pe 6 „ — — — „ 40.—
Pe 3 „ — — — „ 25.—

SE PREGATEȘTE O BATJOCURA:

Amnestierea Studenților închiși la Văcărești

Stărue tot mai mult svonul că guvernul intenționează să amnestieze la începutul lunei Martie pe studenții „complotiști" arestați de 5 luni la Văcărești.

Cunoaștem fundul de sac în care a intrat guvernul în chestiunea „complotului": prin comunicatul pripit, dat la arestarea colegilor noștri. Se aducea la cunoștință descoperirea unui complot perfect din punct de vedere juridic, care armărea „asasinarea unor membri ai guvernului, etc." cu scop de a provoca răsbol civil. Guvernul făcu astfel un angajament formal în fața opiniei publice: își dădu cuvântul de cinste spre a garanta adevărul celor comunicate și spre a îndreptăți măsurile ce le-a luat împotriva „studenților complotiști". Intr'o asemenea situație, judecarea „vinovaților" e inevitabilă sub actualul guvern. Aci vine însă greul: Procesul nu convine guvernului din nici un punct de vedere; el ar demasca lucruri grozave, ar da o vigoare nouă mișcării de apărare națională, ar fi desavantajos deci din toate punctele de vedere plutocraților dela conducerea țării noastre năpăstuite. In resumat: dacă nu face proces guvernul, se compromite (lucru devenit, azi imposibil, actul de dare în judecata juraților, fiind îndeplinit); dacă judecă procesul, toarnă gaz pe focul care a încins binișor până acum țara întreagă și în care actualii conducători știu bine că vor fi instruiți ca toții; deținerea mai departe în prevenție a studenților e deasemenea imposibilă și nelegală, întru cât în sesiunea Curții cu juri din Martie, procesul va trebui neapărat să se judece.

Ce e de făcut atunci? Foarte simplu: d-l Mârzescu a găzit soluția: **va amnestia** *pe studenți, înainte de proces. E știut că amnestia nu se poate refuza și astfel pe lângă faptul că guvernul scapă de nenorocirile de mai sus, va fi încă el cel de către patrie: va avea aureola de a fi iertat pe „înfierbântații tineri idealiști", de a-i fi făcut părtași ai „înaltei lor clemențe îngăduitoare și înțelegătoare". Adică: după ce ne fură și cel din urmă drept al nostru, dreptul de a fi judecați și de a ne spune în fața poporului și a lui Dumnezeu crezul nostru, spre a ne justifica faptele noastre, — după aceea ne mai și batjocoresc, aruncându-ne ciolanul milei lor pe care nimeni nu l-a cerut și care ne degradează.*

Dar nu e numai atât!

Amnestierea, ea singură, am văzut că e o imfamie. D-l Mârzescu îi mai pregătește însă și alte dichisuri: **proectata amnestiere a studenților naționaliști creștini se va face odată cu amnestierea comuniștilor bolșevici jidani acordată în urma presiunilor Rusiei Sovietice.**

Aceasta însemnează că:

1. Se aduce în numele M. S. Regelui Ferdinand I, o gravă jignire sentimentului național al întregei țări care se trezește la crezul reprezentat, în ultimii ani, de studenți, și în urma căruia stau azi închișii studenți dela Văcărești. Insultă provenită din faptul că se pun pe acelaș nivel, în aceeași categorie, studenții naționaliști, Români băștinași, cari luptă **pentru înfăptuirea ideei naționale integrale românești,** *cu Jidanii comuniști, lepădături ale orientului, veniți în țară la noi* **pentru a distruge Statul național român.** *M. S. Regele nu poate pune pe cei mai credincioși apărători ai monarhiei alături de dușmanii declarați ai tronului, fără a aduce a grea și nemerită jignire celor dintâi.*

2. A îngloba pe studenții naționaliști, apărători ai deplinei suveranități naționale și dușmanii cei mai neîmpăcați ai conspirației internaționale a Jidanilor bolșevici, care pornește dela Moscova, — într'o amnestie rușinoasă impusă de înșiși dușmanii din afară ai țării și ai drepturilor noastre, de Sovietiștii moscoviți, — însemnează a trece peste marginile celui mai elementar respect al simțămintelor **unei țări întregi,** *care, în frunte cu studenții, preferă mai bine să moară decât să-și piardă onoarea!*

... Dar, lucrurile acestea nu le înțeleg cei cari azi sunt încă sus, la conducerea țării. Ei nu au suflet românesc, ei nu înțeleg glasul cinstei și al vitejiei de pe vremea Buzeștilor și-a Aprozilor, cu cari ei nu mai au nici o înrudire sufletească. Minciuna și falsa morală relativă și mobilă a spiritului juridic, i-a robit cu desăvârșire. Și, împreună cu ei a robit o țară întreagă. Insă o țară care-și știe scutura lanțurile de robie! Ziua de mâine ni o va adeveri! Până atunci, batjocoriți-ne înainte!

Concluziune simplă dar sinistră

deducă din următoarele premise:

1. In Rusia Sovietică s'a pornit o mare reacțiune naționalistă-antisemită;

2. Jidanii ucraineni „refugiați" în România în ultimii ani, declară că *în nici o țară din lume* **n'au fost primiți atât de bine ca la noi.**

Ultimele știri sosite din Rusia bolșevică ne bucură (ca buni creștini și adevărați umanitariști), dar ne și îngrijorează totodată (ca Români cari cunoaștem păcatele conducătorilor de azi ai Statului): După moartea lui Lenin, s'a ridicat în Rusia un puternic curent reacționar naționalist, cu caracter fățiș *antisemit*. Trotzki-Braunstein a fost izolat într'un sat și va fi expulzat, iar curentul urmărește eliminarea tuturor străinilor, și înlocuirea lor cu elemenente rusești în toate funcțiunile. *De această purificare a conducerii statului sovietist, se va lega desigur și o energică acțiune de eliminare a populațiunii jidănești din întreaga țară* trezită la realitate din agonia ultimilor 7 ani. Se prăbușește deci întreaga construcție a utopicei experiențe comuniste-marxiste, în dosul căreia se ascundea criminalul complot universal judaic. Națiunea rusă se trezește și va începe, desigur fără întârziere, să culeagă adevăratele roade ale Revoluției dela 1917: întronarea unui sănătos regim naționalist-democrat-creștin.

Acestea, de o parte.

De altă parte, ziarele bucureștene jidănești („Adevărul", etc.), din ultimile zile, ni-au mai adus o știre de o însemnătate nu mai puțin mare: o declarație de recunoștință a jidanilor refugiați la noi din Rusia în ultimii ani, față de Statul român care i-a primit. Intr'adevăr, cu ocazia unei solemnități a lor, comitetul de ocrotire a refugiaților ovrei din Ucraina, a trimis o adresă solemnă de mulțumire M. M. L. L. Regelui și Reginei, cât și guvernului român, prin care își arată (cu câtă imprudență!) nemărginita lor recunoștință pentru faptul că „refugiații" jidovi din Ucraina *„n'au fost primiți* **în nici o țară din lume** *atât de bine și de umanitar ca în România Mare"*. A ajuns deci biata noastră țară să întreacă în „umanitarism" *toate țările lumii*... Funebră glorie; demnă de falsa cultură și civilizație a „micului Paris"!... Ce e Franța francmasonă a lui Robespierre și a „Declarației Drepturilor omului", pe lângă România lui Brătianu, Lupu, Vaida, Averescu, Iorga și a Constituției din 1923! Dacă ar vedea Caragiale pe „oamenii cu prințipuri" de azi, comediile lui s'ar transforma fără îndoială în o mare tragedie a unui neam care moare!

Am alăturat aci aceste două premise pentru a deduce din ele concluzia următoare, foarte simplă și naturală: *Jidanii, isgoniți din Rusia se vor refugia desigur în țara care-i va primi mai bine.* Care e această țară? *E România* noastră, după însăși mărturisirile Jidanilor! Vom vedea deci, foarte curând, scurgându-se din nou (cu toate aparențele opreliști legale instituite încă din 1919) nesfârșite roiuri proaspete de lăcuste, peste ogoarele noastre deja vlăguite. Căci actualii conducători ai țării, preferă titlurile de glorie (sau de rentă, cuvintele acestea două sunt sinonime pentru ei) decernate de comitetele cahalului recunoscător, în locul celui mai sfânt titlu: acela al datoriei împlinite cu cinste și dreptate față de poporul care și-a încredințat soarta pe mâna lor.

Nu putem nădăjdui deci că actuala plutocrație bancară internațională care guvernează din umbră țara noastră, ne va ocroti cel puțin de această nouă nenorocire.

De aceea, din turnul nostru de pază, semnalăm, nu conducătorilor de azi dela cari nu mai așteptăm nimic, ci *poporului* român pe noul dușman ce-l vedem în zare și-l chemăm *la lupta de apărare!*

Căci această luptă fățișă și adevărată, e singura cale de mântuire, care ne ferește de a „pieri ca națiune".

Fiți deci gata, frați Români! Când vă vom chema, cu glas de bucium, să știți că a sosit vremea de a arăta dacă sunteți vredniciți sau nu să stăpâniți acest pământ așa cum l-au stăpânit 3000 de ani părinții noștri!

M.

Chat Noir în localul Eforiei

In clădirile donate de vechii noștrii boeri, pentru alinarea suferințelor celor nevoiași, avem trista priveliște să vedem un cuib de desfrâu instalat — pentru a complectă decăderea morală — acolo unde ni-am fi așteptat la o respectare a testamentelor.

O tempora — O mores.

Studenți dela toate Universitățile!

Aduceți-vă în fiecare zi aminte că la Văcărești stau de 135 de zile colegii voștri!

Frați Țărani!

Amintiți-vă în fiecare zi că feciorii voștri stau întemnițați, pentru că au vrut să scape neamul de urgia jidovească.

Oțeliți-vă cu toții trupul și sufletul, pentru ca vremurile mari cari se apropie, să nu vă găsească nepregătiți! Ne trebue o oaste vitează, hotărâtă și gata de orice jertfă.

PRIMUL NOSTRU CĂZUT

Studentul George Manoliu, dela Iași

Arestat în urma manifestațiilor dela Iași din ziua de 10 Decembrie 1923, fu ținut închis mai multe zile în beciurile poliției și bătut, așa încât la eliberare a trebuit să fie internat într'un spital, unde muri zilele trecute. — Inmormântarea lui cu carul cu boi; — Coborârea în groapă în sunetele imnului studențesc creștin. — Cuvântările și decorarea eroului nostru.

Simțim azi străbătându ne trupul acelaș fior ca și atunci.

Și atunci, în Septembrie 1916, când citeau lista pierderilor, No. 1 ca și azi porniserăm la o mare luptă. Știam că ne așteaptă valuri întregi de sânge, totuși primele pete roșii cari stropiră glia și pe cari ni-le vestea această listă, ne-au emoționat peste măsură de mult, căci ele ascundeau vraja sfântă a apei neîncepute, ele erau întâia solie care ne vestea, cu fiori de bucurie, că s'a trecut la *realizarea* **unei** *idei* **scumpe, ce se trecuse la fapte că lupta dorită devenise o realitate proaspătă, că îndoială și șovăire nu mai putea încăpea!**

Par'că n'ar fi trecut 8 ani de atunci...

Azi, când înscriem în fruntea listei ostașilor morți în lupta de Apărare Națională împotriva vrăjmașilor dinlăuntru, pe întâiul camarad căzut în lupta abia începută, pe *studentul George Manoliu dela Iași,* **suntem stăpâniți de sfințenia simbolului acestui mormânt care a pecetluit cel dintâi în adâncul său** *noua epocă* **a evoluției ideii de Apărare Națională:** *epoca realizărilor,* **a înfăptuirilor. Simțim venind în urma lui legiuni întregi de noi jertfe — căci mulți și puternici sunt năvălitorii cari ni-au cucerit iarăși tara, iar noi, apărătorii ei, suntem singuri, neînțeleși și năpăstuiți de toți părinți fabrici, lăsați doar cu voința noastră de a învinge ori de a pieri în luptă, totuși numele lui George Manoliu va coprinde totdeauna taina unică a primei jertfe, vorbind tuturor camarazilor săi și tuturor luptelor viitoare, despre acea vraja sfântă a jertfirii vieți pământești pentru izbândirea unui ideal.**

In urma manifestațiilor dela 10 Decembrie 1923, când întreaga studențime sărbătorea un an dela pornirea luptei noastre, poliția ieșană obosită și înfuriată de bătăile cu studentele și studenții „atentatori la viața publică„ — a aruncat și și brutalizat în beciurile poliției și pe un voinic student, din rândurile întâi, dovedit că prea zelos în a-și apăra colegele studente de loviturile unor polițai bestiali. Din beciu nu mai ieși Manoliu decât pentru a intra direct în spital, unde zăcu până mai zilele trecute când *muri.*

A fost dus la groapă de întreaga studențime ieșeană. Deoarece toți dricarii sunt jidani a trebuit să fie înmormântat cu un car cu boi. Au vorbit în fața coșciugului d-nii profesori: *A. C. Cuza și I. Zelea-Codreanu.* **După ce d-l Codreanu apropiindu-se de sicriu își scoase din piept semnul sfințit al svasticei puindu-i-l pe pieptul ostașului mort pentru izbânda ei. — George Manoliu s'a coborât în groapă în mijlocul cântecului de luptă al Imnului Studențesc Creștin.**

Lauri surâdeau pe frunte, văile plângeau și-l salutau îmbătrâniții munți.. Căci, prin începutul făcut, el ne a asigurat isbânda pe care o așteaptă neamul dela noi!

Veșnică să-i fie pomenirea, și veșnic trează să fie în noi pilda ce ni-a dat-o! Căci numai dacă vom ști să pierim și noi în luptă, desăvârșind ceea ce până acum abia s'a început, vom câștiga isbânda de care e legată viața și cinstea noastră întreagă, împreună cu aceea a întregului neam Românesc!

Lista începută de George Manoliu e deschisă, ea ne așteaptă de acum pe noi!..

Văs.

Devastarea Odesei

Refugiați sosiți din Odesa — vin mereu jidanii — vestesc lucruri înspăimântătoare.

Odesa a fost devastată de țărani și muncitori, cari, au isgonit pe comisari sovietici.

Populația jidovească nu părăsește locuințele de cât noaptea, când manifestațiile și devastările încetează.

Trupele sunt insuficente pentru restabilirea ordinei.

Un pericol mare

Prefecții din Basarabia au sosit în București spre a aduce la cunoștința Subsecretariatului de Stat al Minorităților trecerea în masă a jidovilor alungați din Rusia. In județul Cetatea Albă, grupe ce au fost întoarse nesupunându-se, au fost împușcate.

Suntem nerăbdători să vedem măsurile cari se impun grabnice și eficace din partea guvernului, țara ajungând la saturație, ne mai găsindu-le locul.

DINTR'O CARTE NOUA

Adevăratul înțeles al concluziunilor lui WERNER SOMBART

— JIDANII FALȘIFICĂ CULTURA —

Mulțumită Domnilor *Dr. S. Julea* și **I. Măgură** a apărut în editura „Unirea" (Cluj, Str. R. Maria 51), traducerea lucrării lui **F. Roderich-Stolheim, „Jidanii în comerț și secretul reușitei lor".**

Intr'un număr viitor vom face o dare de seamă complectă a acestei lucrări de valoare, în care noi vedem o fericită *complecare* (după cum spune de altfel și autorul) iar pe alocurea chiar o *corectare* a concluziunilor la cari a ajuns profesorul german *Werner Sombart* în lucrarea sa *„Jidanii și viața economică"*.

Sombart ajunge la concluziunea: *„unde se îndreaptă Jidanii, acolo înflorește comerțul și cultura; de unde se depărtează, comerțul și bunăstarea se stinge"*.

Vom arăta în darea de seamă, înțelesul „înfloririi" comerțului și a bunăstării sub influența jidănească. Vom căuta să explicăm aci (după Roderich-Stolheim) numai adevăratul înțeles al cuvintelor: „unde se îndreaptă Jidanul, acolo înflorește *cultura*".

Dacă ar fi așa cum ni se pare la prima citire înțelesul acestei concluziuni a lui Sombart, ar însemna că Jidanii sunt un element binefăcător, de elită, o condiție a realizării progresului. Ei bine, însuși Sombart n'a vrut să spună aceasta. El vorbește despre *„cultura capitalismului"*, adică despre „aceea ce se numește propriamente *civilizație*, adică *rafinăria modului de trai, înmulțirea felului de viață exterior*".

Așa înțeleasă, influența Jidanilor asupra „culturii", e foarte adevărată: ca și cum s'ar fi aruncat o pulbere misterioasă în jocul vieței sociale, totul ia, sub influența Jidanilor, un culorit specific, ca de foc bengalic, care amețește, otrăvește și înșală vederea. „Felul exterior de viață" se înmulțește, în dauna vieței interioare, morale, modul de trai se rafinează, depărtându-se de natură, circulația bunurilor ia un avânt amețitor, un vârtej nebun de orgie nestăpânită, cuprinde focarele de civilizație. Sunt atacate și alterate așezămintele adevăratei culturi, *se falșifică* însăși această adevărată *cultură* care nu însemnează altceva decât *„înlesnirea educației capacităților omenești, desvoltarea normelor morale și aprofundarea însemnătății vieții religioase"*. Credința, literatura, educația, învățământul, toate sunt otrăvite de superficialitatea și „libera cugetare" a civilizației formelor exterioare, materiale. Un materialism sălbatec degradează manifestările sufletești, devenind cultura (prin falșificarea ei) dela adevăratul ei rost.

Și astfel, ajungem a recunoaște (cu Sombart) că într'adevăr bulevardele luminate ca ziua, vârtejul vieții de oraș modern, manifestările decadente ale gândirii omenești, moda, luxul, obiceiurile, într'un cuvânt întreaga viață „civilizată" se datorește, în cea mai mare parte, influenței jidănești. Incepem a ne obișnui cu gândul că toate acestea sunt „cultură", „educație", factori de progres. Dela tânărul Don-Juan desfrânat, până la cutare înalt magistrat „om de cultură superioară" toți sunt socotiți oameni „culți" dacă posedă această rafinărie a modului de trai, a formelor de viață exterioară. Cu ce s'au ales însă acești oameni din trecerea lor pe Pământ? Intru cât s'au înălțat și purificat sufletește (pentru o viață mai superioară, după moarte) cei cari cred că „cultura" începe cu „codul manierelor elegante" cu Zola și Boccacio și se termină cu ateismul, „libera-cugetare", mai bine zis libertinajul în cugetare) și desfrâul intelectual? In clipa morții, recapitulându-și sbuciumările pământești, se simt ei mai perfecți și vrednici de o viață mai superioară? Inchipuiți-vă pe acest „om cult" care a citit toată literatura „en vogue" dar n'a deschis vre-odată sfânta evanghelie, care cunoaște perfect pe Baudelaire fără a fi auzit vreodată de „Miorița" dela Soveja, — coborâți-vă în sufletul lui, și veți vedea efectele „culturii capitalismului" create într'adevăr de către jidănime, pentru a înlocui cealaltă cultură, adevărată, purificatoare!

Da, *Jidanii* aduc cu ei această „cultură"! Mai bine zis și-o fac la comandă, prin cei ce scriu la poruncă, și cu cântarul. Priviți „Adevărul Literar": veți găsi în el numai producțiuni scrise la comandă, cu subiecte cari convin planului de „operă culturală" a direcției ziarului, și — bine plătite! Căci azi, cum spune d-l Mehedinți, nu mai trăim în vremurile când producțiunea artistică țâșnește liberă din sufletul curat, inspirat cu adevărat de către divinitate. Scriitorul de azi scrie oriunde, oricând și orice. Azi „payer c'est rimer enfin d'encaisser".

Despre această cultură, „a capitalismului", vorbește Sombart când spune că ea e produsul influenței jidănești. Cultura cea adevărată care însemnează „înlesnirea educației capacităților omenești, desvoltarea normelor morale și aprofundarea însemnătății vieții religioase", Jidanii departe de a o servi, o otrăvesc, o distrug, *o falșifică* cum spune d-l A. C. Cuza.

Jidanii deci ne distrug nu numai trupul, ci *și sufletul*. O nouă dovadă despre acest lucru e desigur și zâmbetul involuntar cu care cititorul acestor rânduri va primi poate următoarea constatare a noastră, dedușă din cele spuse mai sus: *mai cult decât acel magistrat „de cultură superioară" descris mai sus, e de o mie de ori țăranul rămas la plug, cu credință resemnată în Dumnezeu, cu respect pentru normele morale, cărora s'a supus și pe cari le-a desvoltat în viața sa.*

Noua generație care va trebui să inaugureze rezolvirea crizei morale cronice a societății moderne, civilizate, va trebui neapărat să primească *o nouă educație, o adevărată cultură,* curățită în întregime de influențele „culturii" aduse de Jidan. în mijlocul popoarelor pe cari le stăpânesc.

Aceasta însă nu se poate face până ce nu îndepărtăm dintre noi pe creatorii acestei „culturi" otrăvite, cari sunt, cum ni-o dovedește Werner Sombart: *Jidanii.*

M.

Citiți și răspândiți CUVÂNTUL STUDENȚESC

STUDENȚIMEA N'ARE CANTINE

Guvernul habar n'are de starea grea prin care trece tineretul universitar.

Redăm aci o parte din discursul d-lui deputat I. Giurculescu, ținut în Camera deputaților:

Ordinea aceasta, în care funcționarii robii Statului român, se sbat în ghiarele mizeriei, în care demobilizații nu au un „cuib de pământ" în această țară? Ordinea, în care scumpetea fantastică a traiului strivește pe cei mai buni și muncitori fii ai acestei țări, pe când în automobilele sclipitoare „triumfatorii" vremurilor noastre, îmbogățiți de răsboi și de după răsboi?

Ordinea aceasta nepatriotică, care înăbușe tot ce este drept și legitim în toate nădejdile și aspirațiunile claselor noastre sociale? *Ordinea ce, înăbușește brutal glasul unui tineret universitar*, care nu cere altceva decât „căminuri și cantine"?

Ordinea aceâsta, în care ei se sbat și cer cu glas de foc aceste căminurj și aceste cantine, ca să ne de la rândul lor prin trudă și învățătură, sub conducerea marilor învățați ai neamului, într'un viitor apropiat, o imagine românească a clasei conducătoare de mâine?

Și eu întreb pe acei, cari sunt azi conducătorii aceste țări, dacă așa cum s'a înăbușit mișcarea acestei timerimi, mâine când nu vom mai fi decât „pulvis et umbra", dacă oasele noastre se vor odihni în morminte, când pătura conducătoare cu simțiminte și idealuri românești? (Mișcare).

Aceasta este durerea cea mare, pe care o avem; și eu, d-lor, va vorbesc cu emoțiune, pentrucă am suferit în viața mea de student, pentrucă eu am fost în situațiunea penibilă, cand mâine nu știi, dacă poți avea o cartelă la birt, sau dacă mai ai o cameră, în care să-ți odihnești corpul trudit în vâloarea vieții..

Desigur sunt foarte mulți, cari nu pot să înțeleagă această durere, eu, în amintirea acestui trist Heidelberg al meu de altă dată, am gasit de datoria mea, ca să ridic glasul de protestare împotriva brutalității neomenești și neromânești, cu care guvernul Brătianu a tratat tinerimea universitară în nazuințele ei culturale și patriotice, către un viitor mai bun! Ceace este esențial în această mișcare nu este decât revendicarea culturală și acea întăetate, pe care trebue să o aibă poporul român, prin chiar suferințele și virtuțiile lui în țara în care s'a plămădit „unirea" cu sângele celor 800.000 de eroi români! (Aplause vii).

Și pentrucă am vorbit de această dureroasă chestiune universitară, îmi veți permite ca să relevez și aci, ce mare disproporție și ce prăpastie de sentimente este între poporul de jos și între pătura noastra suprapusă. A fost destul, să se facă un apel la țărănime, ca să vedeți ridicându-se mii și mii de școli pe tot întinsul acestei țări! A fost destul o singură chemare, ca să se vadă sentimentele generoase ai acestui nobil popor, care merită conducători mai buni! (Aplauze).

Cu toate acestea, d-lor, această tinerime universitară nu poate să fie salvată de pătura suprapusă, care număra zeci de mii de milionari în această țară!

Către voi, cei tineri și curați

Credeți voi că actualii conducători ai Românilor, când tratează cu dușmanii noștri din Moscova jidănită și primesc amnestii impuse din afară pe seama vrăjmașilor Statului național român, sau atunci când iscălesc tratate rușinoase, ca cel dela St. Germania,— își mai aduc aminte de cuvințele lăsate cu limbă de moarte de către Ștefan Vodă cel Mare:

„Dacă dușmanul vostru va cere legăminte rușinoase dela voi, atunci mai bine să pieriți prin sabia lui, decât să fiți privitori împilării și ticăloșiei țării voastre?"

Desigur că nu! Ce legătură sufletească mai e înte actualul conducător de țară plămădit în otrava cluburilor civilizate, și între boierii de pe vremuri, crescuți pe câmpurile de bătae, în vitejie și cinste?

Așa ne pare șisufletul națiunii, zi cu zi... Lăcustele ne-au năpădit, și nu ne mai știe apăra; cinstea ne e batjocurită, și mâna noastră stă pe loc, lăsând ca mintea-ne bolnavă să caute, sub o minciună, un adăpost pentru rămășița de conștiință ce ne-a mai rămas... Unde ne e vitejia, unde vrednicia și sănătatea sufletească de pe vremuri?

De-i suna din corn odată
Ai s'aduni Moldova toată.
De-i suna de două ori
Iți vin codri-'n ajutor.
De-i suna a treia oară
Toți dușmanii o să piară
Din hotară în hotară...

Tineri cu sufletele curate! Mai simțiți voi câteodată tresăltând în sufletele voastre cântecul acesta străvechiu? Dacă îl simțiți, căliți-vă sufletele la focul lui și ridicați-vă să mântuiți neamul nostru care piere! **„Numai voi o puteți face, nu cei îmbătrâniți în cele josnice!** *Numai voi puteți fi aleși de D-l Dumnezeu ca apărători ai Crucii împotriva Satanei care e pe cale de a cuceri sufletul unui neam întreg, pe vremuri dreptcredincios! Și, în vederea aceasta, păstrați-vă curățenia sufletească nepătată și neștirbită! Rămâneți totdeauna așa cum sunteți azi!*

Dracul și Jidanul

Iese dracul din cenușe
Și s'ascunde după ușe.
Iese dracul din tăciuni,
Cu jidanul de perciuni.
Iese dracul din curechi,
Cu jidanul de urechi.
Jidanul cu barbă roșă,
Duce pe dracul la poștă.

„Satire poporane", colecția S. Fl. Marian, membru al Academiei Române.

O idee genială

Sau cum în fine studenții nu vor mai fi „neumanitari", cum ei vor fi fori de aur pentru scopurile talmudice.

S'a spus de atâtea ori, că jidanul nu scapă nici o ocazie permisă sau nepermisă și mai ales din acestea — ca să-și ajungă scopul, căci înaintea faptelor sale, stă deviza: „Veți fi împărații lumei." Și cum în biata noastră țară, jidanii se simt dija mai bine ca în sânul lui Avrum, era natural ca ei să-și încerce realizarea „idealurilor sfinte" aici la noi. Și și-au făcut bilanțul: 50 la sută din proces l'am câștigat prin finanțe și dobândirea drepturilor politice! Dar 50 la sută e o camătă prea mică, ne pedepsește Moise dijă. Nu moi! Vom face tot „pusibilul" să luăm și ceailaltă jumătate.

Și de unde pot eu garanta, că dijă Tirelsohn nu s'o fi gândit să ia din 100 chiar 3—400? Mai știi? Matematica devine de nerecunoscut alăturea de cornul lui Moise.

Cum suflarea românească zace aproape sdrobită, — văzând prigonirea cu care cei ce conduc țara asta se abat asupra a tot ce e românesc și se ploconesc până la pământ în fața vițelului de aur al lui „Nuhăm" Blank et Comp, — jidanii mari și mici au început să se agite și să caute a profita de moment.

Și în capul marelui haham al Basarabiei s'a produs o lumină vie. La fel după cum în vechiul Jupiter a născut din capul său pe Palace Athena, tot așa Tirelson a dat naștere unei idei geniale.

Și deodată iată-l sărind într'un picior și strigând plin de bucurie: Oi vei! In fine Evrika!

Știți ce găsise purtătorul cornului lui Moise? Rezolvase problema agitațiilor studențești. Și acum ascultați ce raționament a făcut înțeleptul Sionului:

„Noi, aleșii lui D-zeu, suntem împiedicați în bună parte și de svânturații ăia, de studenți! Ce-ar fi dacă toți studenți ar fi cu noi, dacă toți ar deveni jidani? Oi vei ce mai traiu!.. Hm! Dar pentru asta trebue să nu mai existe licee românești!" Și jidovul urlă transportat „le vom desființa!"

și în frigurile bucuriei se repede la masă și scrie ceva, apoi adoarme. O parte din opera hahamului o cunoașteți, din Universul No. 29 din 9 Februarie 1921. Partea doua o să v'o destăinuesc eu. Am aflat-o deja dela Nuhăm Tirelson! Zic și zou! Vă veți convinge de altminteri că-i dija așa când substitutul lui Șulim Blank o va depune pe biroul perlamentului. Iat-o:

Lege. Art. I. de azi încolo școlile românești se înlocuesc cu altele jidovești.

Art. II. Prea sfințitul mare haham Tirelson va aduce la îndeplinire cele cuprinse în prezenta.

Inchipuiți-vă ce desamăgire pe bietul perciunat când va vedea că nici prima operă nu i se aprobă, dar a doua!

Ce să-i faci: neumanitari, domnule.

Emil Iliescu
Student în matematici.

Jidanii în serviciile publice

Un jidan perceptor. Fapt precis în comuna Străoanii de Sus, jud. Putna. Am atras atenția, acum câteva luni, d-lui ad-tor financiar al județului. Zadarnic. Cauza?

Indiferența criminală și toleranța care caracterizează spiritul lipsit de energie al latinului.

Fac atent a doua oară și pentru ultima oară, pe d. ad-tor financiar de Putna.

Cazul e destul de grav. Jidanul sfidează cea mai elementară din datoriile de funcționar pe care le are. D. ad-tor să nu uite că datoria d-sale nu constă numai în a-și rezolva hârtiile zilnice, ci în a supraveghea ca și subordonații d-sale să-și facă datoria.

Acest jidan-perceptor nu-și face datoria nici anul acesta, cum nu și-a făcut-o nici până acum.

Țăranii cari nu-și trimit copiii la școală sunt puși la amendă de către dirigintele școalei.

Jidanul refuză să perceapă amenzile. Motivele? Le înțelegem ușor.

1. Lingușește pe țărani și frustează statul, neîncasând taxele legale pentru ca să-și poată face mai ușor afacerile cu ei.

Statul întreține școli și plătește învățători și analfabetismul e în floare.

2. Neamul paraziților are tot interesul pentru ca țăranul român să rămână în întuneric.

E nevoe ca jugul să fie purtat în tăcere, cu răbdare.

Sărman popor!

Ieri plebea din Fanar, azi murdăria din ghettoul jidovesc.

Mâine? Odată sufletul mort, trupul se prăbușește dela sine. Mai mult. Jidanul e și obraznic. Ademenește pe țărani, le cunună și a încercat să le și boteze.

D. Ministru Angelescu își leagă numele de o operă mare: *ridicarea prin școli a poporului român.*

Va avea recnoștința unui neam.

Noi tinerimea ne îngăduim să rugăm respectuos pe d. ministru, ca să procedeze cu toată strășnicia împotriva acelora cari caută să-i zădărnicească opera pe alocuri.

Nu stăruim mai mult asupra gheșefturilor pe care jidanul-perceptor, le face cu consângenii lui pe spatele miciior vânzători de vinuri. E vorba de cotirea falsă a butoaielor și altele.

Să se orânduiască o anchetă serioasă, de către organele în drept și se vor găsi dovezi precise.

G. Făcăoaru
Student în Drept

Spicuiri

Când am ridicat pentru prima dată glasul, ni s'a răspuns de pretutindeni că exagerăm;

Când am venit cu date, ni s'a răspuns că le-am luat electiv.

Când am persistat mai aprig am fost trimiși la mânăstirea... Văcărești.

Ne propunem acuma să spicuim din ziare informațiile cele mai interesante, redându-le cititorilor noștri cari vor căuta să nu le uite la nevoe.

Pentru astăzi ne mulțumim cu vederea întocmai a unei rubrici din pagina economică a Universului cu data de 15 Febr. 1924 st. n. și din cel cu data de 17 Febr. 1924.

Se va vedea câți din noii negustori din Ilfov sunt Români și câți străini — cu deosebire jidani.

Pe când jidanii deschid mereu prăvălii de tot felul de, Românii sunt puși în imposibilitate de a-i imita, neavând mijloacele materiale, cari, adunate în mod cinstit, rareori pot îngădui ceva jidanii, cu banii furați dela noi, fac în fiecare zi.

Reproducem aci textual rubrica firme înregistrate — individuale —

Dos. 469 — Anthony L. Mendl.
„ 464 — Mihai Gabrielescu.
„ 468 — Jacques Marco
„ 467 — Sofia C. Constantinescu Abram Karlinschi.
„ 462 — Bernard Friedman

„Universul" 15 Febr. st. n. 1924

Dos. 510 — Simion Gredinghér.
„ 497 — Nicolae Rădulescu.
„ 507 — Hanne Jancu
„ 506 — Lazăr Ekștein.
„ 500 — Vasile Tănăsescu Leu.

„Universul" 17 Febr. st. n. 1924

Lăsăm pe cititor să se convingă singur de aceea ce arătăm aici, făgăduind să arătăm altădată și altele din laturile primejdiei în mijlocul cărora ne zbatem Românii, nici un ac dela jidani!

Cazunaru

Ceea ce vor studenții, pentru ce au luptat până azi și pentru ce vor muri în lupta de mâine, e foarte simplu:

O Românie viabilă.

Liga drepturilor omului

La București au fost arestați, învinuiți de atentat contra siguranței statului, 3 studenți jidani comuniști. Și au fost duși la Văcărești. A trecut o lună și d-lui Costa-Foru de la „Adevărul" i se pare prea mult. Se îngrozește. D-l Paucker a declarat greva foamei. Șloim și Ițic „nu se simt tocmai bine". Lumea trebuie să intervină. Minoritățile, grav atinse, trebuie să protesteze. Și în fine, „Liga drepturilor omului" a cărei conducători sunt d-nii Costa-Foru și N. D. Coçea și a cărei membrii sunt toate coadele de topor ce le-a putut găsi, ei bine, această „Ligă" trebuie să înceapă o acțiune imediată. „Cazul acesta, zice d-l Costa-Foru, e un bun prilej de manifestare pentru ligă". Cred și eu, căci doar nimeni nu se îndoește de asta. Și d-l Costa-Foru urmează: „Liga nu face politică și n'are vreo preferință pentru partidul comunist, (sic). Dreptatea și legea trebue să fie pentru toți. Libertatea de conștiință este cea mai respectabilă".

Câtă mârșevie! Jidanii n'au legături cu comuniștii? Dar cine sunt cei arestați? Cine sunt propagatorii și conducătorii comunismului dela noi și aiurea. „Dreptate și lege pentru toți? „Libertate de conștiință"? Dar de ce n'a protestat acpastă ligă atunci când 8 studenți *români, stau în închisoare, fără* să fie judecați, de aproape 5 luni de zile? E un spectacol trist și caraghios. Trist, pentrucă vezi, că niște oameni certați cu Justiția și cu bunele moravuri, îndrăznesc să se erijeze în corifei ai dreptății, legei, și libertății de conștiință, și caraghios căci tot tapajul și decorurile cu cari vor să astupe urechile, și să arunce praf în ochii oamenilor nu e decât un stupid și formidabil caraghioslâc.

Milor.

„In Rusia n'au fost dezordini"

Așa scrie un ziar jidovesc „Dimineața": „în Rusia n'au fost dezordini".

Numitul ziar minte ca'ntotdeauna.

In realitate, în Rusia, e iată rău. O spun ziarele străine; o spun ziarele românești, imparțiale; o spun, mai ales, jidovii — *ce vin mereu* — sosiți, de peste Nistru, cu perciunii sburliți de groază.

Da! au dreptate, Jidanii! In Rusia nu este nimic extraordinar. nefiresc.

In Rusia este ceeace era de așteptat să fie.

In Rusia bolșevizată de Jidani; acolo unde sute și mii de preoți și prelați au fost decapitați; acolo unde bisericile creștine au fost închise, pângărite și transformate în grajduri de vite; acolo unde țăranii erau storși și apoi executați, după un singur semn făcut de un jidan, prin „Ceka", acolo, nu se putea ca țăranii să nu reacționeze cu cea din urmă energie, cu energia celui ce simte cum piere.

Mișcarea antisemită, începută în sudul Rusiei, s'a întins până în Siberia.

Țăranii au format trupe regulate; ei refuză să răspundă la înrolările, pe cari le fac bolșevicii.

La Odesa, dezordinele au luat proporții mari, o parte din armată a refuzat să intervină pentru restabilirea ordinei și totuși, în Rusia, „nu sunt" și nici „n'au fost dezordini".

Așa cel puțin spun jidovii, dela ziarul Dimineața.

* * *

Și totuși vin, vin mereu! Vin cu dulumul, căci *„nicăeri n'au fost primiți atât de bine. ca'n România".*

* * *

Veniți! Veniți mereu! Veniți cu toții!

Țara e bună! E primitoare și răbdătoare, iar voi, recunoscători!

Să vă ferească Iahve...

Jarişte.

GHICITOARE

Un profesor universitar **„pe trei sferturi străin"**, *după cum se numește singur, afișează pe ușile sălilor de disecție:*

— Trebue să se mențe o liniște academică — pe care D-sa de atâtea ori a turburat-o în consiliile profesorale.

Ghiciți mediciniști, cine cere, ce-i lipsește?

Lista donatorilor
pentru studenții închiși la Văcărești

Sl. Bosie, Craiova, 100 lei. E. Marica, Horez, 200 lei. V. Mugur, București, 100 lei. Elevii Școalei Comerciale, Cluj, 260 lei. Elevele Șc. Comerciale, Cluj, 40 lei. N. Bejan, Galați, 100 lei. Dr. Bălțariu, Alba-Iulia, 100 lei, Niculae M., București, 500 lei. D-na Crestină, București, 500 lei. Brănescu Al., Bucureșri, 50 lei. Ion Ispas, București, 150 lei. Virginia Ion, București, 100 lei. H. Ciorman, Lugoj, 150 lei. Maria Baloșiu, cl VIII lic. Lugoj, 50 lei. Anicuța Croja, cl. VIII. Lugoj, 100 lei. Olimpia Teodoru prof, Lugoj, 200 lei. Maior Urseanu, Cernăuți, 100 lei. Maria Presiann, Cernăuți, 100 lei. Gh. Nichifor, Cernăuți 100 lei. N. Gherghiu, Cernăuți, 400 lei. Lic. Carol, Craiova, 300 lei. Al. Ștefănescu, Podul Iloaiei, 100. Clemența Popescu, Constanța, 200 lei. Al. Ioanovici, Câmpina, 200 lei. N. Lupaș, R. Vâlcea, 200 lei. G. Gavrilecu, Văcăreni, 450 lei. T. Puiu, Uestioaia, 300 lei. Grecu Belecci, Gura-Gjumorului, 400 lei. Efs. Galan, Rădăuți, 500 lei. Adrian Doholaru, Broești, 510 lei. Elevi Sc. Norm. Blaj, 240 lei. Elevi Lic. A. Mureșeanu, Dej, 220.

† Ioan Mândricel

S'a dus dintre noi zilele trecute.

Moartea, prin răpirea lui a arătat din nou cât este de statornică în cruzimea ei.

N'a ținut seama de vârsta fragedă încă, n'a ținut seama numai de cele câteva luni ce le mai avea până la terminarea cu succes a facultăței de drept și mai ales n'a ținut seama de sfâșietoarele dureri ale bătrânilor părinți ce și-au îngropat însăși viața lor prin moartea singului lor fiu.

Copil ascultător și bun, școlar liniștit și sârguitor, coleg și prieten de dat exemplu, Ioan Mândricel, se odihnește astăzi în huma rece a satui Cioranі, după ce, copilandru de 17 ani, cu arma pe umăr și-a făcut datoria de bun român.

Moartea ni l'a cruțat atunci, spre a ne produce mai multă durere acum.

Dormi, dragul nostru.

Icoana ta prietenească va rămâne pururea neștearsă în mintea noastră.

† Nicu Popilian

Dobridor — Dolj.

In ziua de 30 Ianuarie a. c, a avut loc înhumarea rămășițelor pământeștit a prietenului nostru Nicu Popilian, student în anul al VI a la institutul medico-militar din București. In afară de rudele de aproape, de prieteni, au luat parte la această ceremonie funebră și câțiva colegi de institut, de-ai defunctului; precum și aproape întreg satul. Dela copilașii de-o schioapă, cari abia puteau răzbi prin omăt și până la bătrâni albi de vreme, care abia își duceau povara anilor mulți; cu toți au condus la locul de veci pe unul dintre cei mai iubiți fii ai satului.

Corpul răposatului, purtat pe brațe de foștii lui colegi, a fost depus într'o trăsură, pe velințe înflorite și'n ramuri de brad, și formându se convoiul, ce avea în frunte flăcăi călări, s'a pornit spre biserica sf. Nicolae. Alăturea coșciugului, se afla o mamă îndurerată, topită de durere, frați și surori în veci nemângâiați. După oficierea serviciului divin, preotul I. Bercea, printr'o duioasă cuvântare, a arătat calitățile dispărutului.

Din partea colegilor săi a vorbit studentul Balaban:

„Se duce iubitul nostru coleg, care era în mijlocul nostru ca un bătrân sfătos. Nici o hotărâre nu se lua până ce nu venea și „Nicu" și totdeauna sfatul lui nu da greș. Simțim, fără el, un mare gol. Domnul a vrut așa. Să ne rugăm: „Dumnezeu să-l ierte".

Dela biserică întreg convoiul se îndreaptă spre cimitir. Ajungând în locul unde pe vremuri a fost școala primară, la care a învățat acum 13 ani, Nicu Popilian, vorbește prietenul său I. Bălăceanu.

La cimitir, înainte de coborîrea corpului în groapa rece, d. Invățător Iulian Lungu, ca un semn de despărțire a vorbit, mângâind pe cei mai deaproape sufletește a lui Nicu Popilian.

Muzica intonează ultimul cânt de despărțire veșnică și corpul este coborît în noul locaș. Se aruncă prima lopată de pământ, un huruit sinistru... apoi două... trei... și deasupra se ridică o moviliță de lut. Studențimea pierde în Nicu Popilian, un prețios colaborator, iar noi un bun prieten.

Noi, cei de aici, vom semăna pe mormântul său busuioc și romaniță, vom presădi toporaș și micșunele, vom anina de cruce, răsură și liliac, care în nopțile de Mai îl vor plânge cu lacrămi de rouă; sau îi vor povesti de vreun răsărit de lună, de vre-un cânt de privighetoare, sau îi va cânta vre-o frântură de doină.

Asistent.

INFORMAȚIUNI

Studenții și persoanele cărora li s'au încredințat liste de subscripție pentru ajutorarea studentului C. Bălănescu, sunt rugați a le înapoia, împreună cu sumele strânse, d-lui D-tru Marinescu-Slatina, vice-președintele societății studenților în medicină, în cel mai scurt timp posibil.

—

Soc. studenților în farmacie aduce la cunoștința membrilor săi alegerea noului comitet compus din:

Președinte: Luzis C.

Vice-președinți: Rusu M., Caranica C.

Secretari: Comșa C., Stavăr C.

Bibliotecari; Cupali Alex., Heyer M.

Cenzori: D-ra Biblcescu G., d-nii Bocevaroff și Cismărescu I.

—

Duminică 24 Februarie ora 9 și jam. a. m., Cercul studențesc „Oltul" ține adunarea generală în sala 16 la Hotel Astoria.

La ordinea zilei: Darea de seamă a comitetului asupra seratei din 17 Ianuarie și fixarea programului pentru șezătoarea literară ce se va da în Slatina la 2 Martie.

—

Joi 21 c. orele 3 d. a., în sala V-a a Universității, a avut loc interesanta conferință a d-lui Petre Ionescu-Muscel, despre:

„Mișcările naționale și dreptul penal".

In numărul viitor, vom publica darea de seamă.

—

La 8 Martie Cercul studențesc prahovean dă la Câmpina, în folosul cantinei, un festival artistico-cultural, iar a doua zi, la liceu, un alt festival în folosul liceului.

Va vorbi d. prof. universitar Cezar Papacostea.

—

Amintim tuturor studenților din țară și bunilor Români, criminala înscenare a lui Ion Th. Florescu, a complotului studențesc, din cauza căruia, cei mai buni dintre noi mucezesc în temniță.

Nimeni să nu-l uite.

—

Studențimea Română aduce mulțumiri călduroase d-lui D. Mizileanu din Craiova, pentru primirea atât de frumoasă ce-a făcut-o studenților sosiți la Craiova, cu ocazia manifestărei de simpatie pentru maiorul Băgulescu.

—

Somăm Ministerul de Interne să închidă tripourile „Sfatul Negustoresc" și „Libertatea", cari întreține instituții clandestine, vrăjmașe Statului Român, sub protecția poliției Capitalei.

Altfel ne vom însărcina noi să o facem.

—

Facem un nou apel călduros publicului Român, să trimeată alimeute studenților dela închisoarea Văcărești, cari duc lipsă și din care cauză se anemiază.

—

Ținem să recomandăm bunilor români cele două publicații periodice: Revista *„Peninsula Balcanică"* și *„Tribuna Românilor de peste hotare"*, ce fac să apară în București un grup de intelectuali naționaliști macedo-români. Abonamentul primei e de 100 lei anual, București, Căsuța Poștală, 328; iar celei de a doua: 150 lei, Căsuța Poștală, 310.

—

Domnul Ministru al Justiției Gh. Mârzescu, arătând atâta prietenie mizerabilului de scrib jidan Bumenfeld care semnează în „Adevărul", Scrutator și Sincerus, mergând până al lua în vagonul Ministerial când pleacă și se întoarce dela Iași, nu-și dă seama că singur intră în categoria vândutilor de neam.

Tipografia „Steaua" Strada Vasile Lascar 40 bis. —București

Girant ...